

“मीठे बच्चे- अब यस छी-छी फोहोरी दुनियाँलाई आगो लाग्नु छ, त्यसैले शरीरसहित जसलाई तिमी मेरो-मेरो भन्छौ, यसलाई भुल्नु छ, यससँग दिल लगाउनु छैन ।”

प्रश्न:- बाबा तिमीहरूलाई यस दुःखधामबाट किन वैराग्य दिलाउनुहुन्छ ?

उत्तर:- किनकि तिमीहरूलाई शान्तिधाम-सुखधाम जानु छ । यस फोहोरी दुनियाँमा अब रहनु नै छैन । तिमीहरू जान्दछौ- आत्मा शरीरबाट अलग भएर घर जानेछ, यसैले यस शरीरलाई के देख्नु ? कसैको नाम-रूपतर्फ पनि बुद्धि नजाओस् । नराम्रो विचार आयो भने पद भ्रष्ट हुन्छ ।

ओम् शान्ति । शिवबाबा आफ्ना बच्चाहरू, आत्माहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ । आत्माले नै सुन्छ । आफूलाई आत्मा निश्चय गर्नु छ । निश्चय गरेर फेरि यो सम्झनु छ कि बेहदका बाबा आउनुभएको छ, सबैलाई लिएर जानका लागि । दुःखको बन्धनबाट छुटाएर सुखको सम्बन्धमा लिएर जानुहुन्छ । सम्बन्ध सुखलाई, बन्धन दुःखलाई भनिन्छ । अब यहाँको कुनै पनि नाम-रूप आदिमा दिल नलगाऊ । आफ्नो घर जानका लागि तयारी गर्नु छ । बेहदका बाबा आउनुभएको छ, सबै आत्माहरूलाई लिएर जान । त्यसैले यहाँ कोहीसँग दिल लगाउनु छैन । यी सबै यहाँका छी-छी बन्धन हुन् । तिमी सम्झन्छौ, हामी अहिले पवित्र बनेका छौं, त्यसैले हाम्रो शरीरलाई कसैले पनि खराब विचारले हात नलगाओस् । त्यस्ता विचार निस्किएरै जान्छन् । पवित्र नबनिकन फर्केर घर त जान सकिदैन । फेरि सजाय खानुपर्छ, यदि सुधार भएन भने त । अहिले सबै आत्माहरू बिग्रेका छन् । शरीरसँग छी-छी काम गर्छन् । छी-छी देहधारीसँग दिल लागेको छ । बाबा आएर भन्नुहुन्छ- यी सबै फोहोरी विचार छोड । आत्मालाई शरीरबाट अलग भएर घर जानु छ । यो त धेरै छी-छी फोहोरी दुनियाँ हो, यसमा त अब हामीलाई रहनु छैन । कसैलाई हेर्ने पनि दिल हुँदैन । अहिले त बाबा आउनुभएको छ स्वर्गमा लिएर जान । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, आफूलाई आत्मा सम्झ । पवित्र बन्नका लागि बाबालाई याद गर । कुनै पनि देहधारीसँग दिल नलगाऊ । बिलकुल ममत्व मेटिनुपर्छ । स्त्री-पुरुषको धेरै प्रेम हुन्छ । एउटा अर्कोदिखि अलग हुन सक्दैनन् । अब त आफूलाई आत्मा भाइ-भाइ सम्झनु छ । फोहोरी विचार रहनु हुँदैन । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- अहिले यो वेश्यालय हो । विकारका कारण नै तिमीहरूले आदि, मध्य, अन्त्य दुःख पाएका छौ । बाबाले धेरै नै वैराग्य दिलाउनुहुन्छ । अहिले तिमीहरू जानका लागि नाउमा (स्टीमरमा) बसेका छौ । आत्माले सम्झन्छ, अहिले हामी गइरहेका छौं, बाबाको पासमा । यस सारा दुनियाँबाट वैराग्य आएको छ । यो छी-छी दुनियाँ, नर्क वेश्यालयमा हामीलाई रहनु छैन । त्यसैले फेरि विषका लागि फोहोरी विचार आउनु धेरै खराब हो । पद पनि भ्रष्ट हुनेछ । बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई फूलसमान दुनियाँमा, सुखधाममा लिएर जान आएको छु । तिमीलाई यस वेश्यालयबाट निकालेर शिवालयमा लिएर जानेछु । त्यसैले अब बुद्धिको योग नयाँ दुनियाँमा रहनुपर्छ । कति खुशी हुनुपर्छ । बेहदका बाबाले हामीलाई पठाउनुहुन्छ, यो बेहद सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ, त्यो त बुद्धिमा छ । सृष्टि चक्रलाई जानेपछि अर्थात् स्वदर्शन चक्रधारी भएपछि तिमीहरू चक्रवर्ती राजा बन्दछौ । यदि देहधारीसँग बुद्धियोग लगायौ भने पद भ्रष्ट हुनेछ । कुनै पनि देहको सम्बन्ध याद नआओस् । यो त दुःखको दुनियाँ हो, यसमा सबै दुःख नै दिनेवाला छन् ।

बाबा फोहोरी दुनियाँबाट सबैलाई लिएर जानुहुन्छ, यसैले अब बुद्धियोग आफ्नो घरसँग लगाउनु छ । मनुष्य भक्ति गर्दछन्, मुक्तिमा जानका लागि । तिमी पनि भन्छौ, हामी आत्माहरू यहाँ रहनु छैन । हामी यो छी-छी शरीरलाई छोडेर आफ्नो घर जानेछौं, यो त पुरानो शरीर हो । बाबालाई याद गर्दा-गर्दै फेरि यो शरीर छुट्नेछ । अन्त्यकालमा बाबा सिवाय अरू कुनै दोस्रो कुरा याद नरहोस् । यो शरीर पनि यहाँ नै छोड्नु छ । शरीर गएपछि सबै कुरा गयो । देहसहित जति पनि छ, तिमी जसलाई मेरो-मेरो भन्छौ, यो सबैलाई भुल्नु छ । यस छी-छी दुनियाँलाई आगो लाग्नु छ, यसैले यसमा अब दिल लगाउनु छैन । बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू, म तिमीहरूको लागि स्वर्ग स्थापना गरिरहेको छु । वहाँ तिमी नै गएर रहनेछौ । अहिले तिमीहरूको मुख त्यसतर्फ छ । बाबालाई, घरलाई, स्वर्गलाई याद गर्नु छ । दुःखधामबाट वैराग्य आउँछ । यस शरीरबाट वैराग्य आउँछ । विवाह गर्ने पनि के आवश्यकता छ । विवाह गरेपछि दिल शरीरसँग लाग्दछ । बाबा भन्नुहुन्छ- यस पुरानो शरीरसँग थोरै पनि स्नेह नराख । यो हो नै वेश्यालय । सबै पतित नै पतित छन् । रावण राज्य हो । यहाँ बाबा सिवाय कसैसँग पनि

दिल लगाउनु छैन । बाबालाई याद गरेनौ भने जन्म-जन्मान्तरको पाप काटिनेछैन । फेरि सजाय पनि धेरै कडा हुन्छ । पद पनि भ्रष्ट हुनेछ । त्यसैले यस कलियुगी बन्धनलाई किन नछोड्ने ? बाबा सबैका लागि यो बेहदको कुरा सम्झाउनुहुन्छ । जब रजोप्रधान संन्यासी थिए तब दुनियाँ फोहोरी थिएन । जङ्गलमा रहन्थे । सबैलाई आकर्षण हुन्थ्यो । मनुष्य वहाँ गएर उनीहरूलाई खाना पुर्‍याएर आउँथे । निडर भएर रहन्थे । तिमीलाई पनि निडर बन्नु छ, यसमा बडो विशाल बुद्धि चाहिन्छ । बाबाको पासमा आउँदा बच्चाहरूलाई खुशी रहन्छ । हामी बेहदका बाबाबाट सुखधामको वर्सा लिन्छौं । यहाँ त कति दुःख छ । कति फोहोरी-फोहोरी बिमारी आदि आउँछन् । बाबा त ग्यारेन्टी गर्नुहुन्छ, तिमीलाई वहाँ लिएर जान्छु, जहाँ दुःख, बिमारी आदिको नाम हुँदैन । आधाकल्पका लागि तिमीलाई स्वस्थ बनाउनुहुन्छ । यहाँ कसैसँग पनि दिल लगायौ भने धेरै सजाय खानुपर्नेछ ।

तिमीहरू सम्झाउन सक्छौ, उनीहरू भन्छन्— तीन मिनेट मौन । भन, केवल मौनले के हुन्छ । यहाँ त बाबालाई याद गर्नुपर्छ, जसद्वारा विकर्म विनाश होस् । मौनको वरदान दिनेवाला बाबा हुनुहुन्छ । उहाँलाई याद नगरिकन शान्ति कसरी मिल्छ ? उहाँलाई याद गरेपछि नै वर्सा मिल्नेछ । टिचरहरूले पनि धेरै पाठ (शब्क) पढाउनुपर्छ । खडा हुनुपर्छ, कसैले केही पनि भन्दैन । बाबाको बनेका छौ भने पेटका लागि त मिलि नै हाल्छ, शरीर निर्वाहका लागि धेरै मिल्नेछ । जसरी वेदान्ती बच्ची छिन्, उनले परीक्षा दिइन्, त्यसमा एउटा प्वाइन्ट थियो— गीताको भगवान् को ? उनले परमपिता परमात्मा शिव लेखिदिइन् त्यसैले उनलाई फेल गराइयो । र जसले कृष्णको नाम लेखेका थिए, उनलाई पास गरिदिए । बच्चीले सत्य बताइन्, त्यसैले उनीहरूले नजानेका कारण फेल गरिदिए । फेरि मैले त सत्य-सत्य लेखेको थिएँ भन्नुपर्छ । गीताको भगवान् हुनुहुन्छ नै निराकार परमपिता परमात्मा । कृष्ण देहधारी त हुन सक्दैनन् । तर बच्चीको दिल थियो यो रूहानी सेवा गर्ने त्यसैले छोडिदिइन् ।

तिमीहरू जान्दछौ— अब बाबालाई याद गर्दा-गर्दै आफ्नो यस शरीरलाई पनि छोडेर शान्तिको दुनियाँमा जानु छ । याद गर्नाले स्वास्थ्य सम्पत्ति दुवै मिल्छ । यहाँ सुख शान्ति थियो नि । यस्ता यस्ता कुरा तिमी कुमारीहरूले बसेर सम्झायौ भने तिमीहरूको कसैले नाम लिनेछैनन् । यदि कसैले सामना गर्छ भने तिमीहरू काइदा अनुसार लड, ठूला-ठूला अफिसरहरूको पासमा जाऊ । के गर्नेछौ ? यस्तो होइन— तिमीहरू भोकै मर्नेछौ । केरासँग, दालसँग पनि रोटी खान सक्छौ । मनुष्य पेटका लागि कति पाप गर्छन् । बाबा आएर सबैलाई पाप आत्माबाट पुण्य आत्मा बनाउनुहुन्छ । यसमा पाप गर्नुपर्ने, भुटो बोल्नुपर्ने कुनै आवश्यकता छैन । तिमीलाई तीन चौथाई (३/४) सुख मिल्छ, बाँकी एक चौथाई (१/४) दुःख भोग्छौ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, मलाई याद गर्‍यो भने तिमीहरूको जन्म-जन्मान्तरको पाप भस्म भएर जानेछ । अरू कुनै उपाय छैन । भक्तिमार्गमा त धेरै धक्का खान्छौ । शिवको पूजा त घरमा पनि गर्न सक्छन् तर फेरि पनि बाहिर मन्दिरमा अवश्य जान्छन् । यहाँ त तिमीहरूलाई बाबा मिल्नुभएको छ । तिमीहरूलाई चित्र राख्ने आवश्यकता छैन । बाबालाई तिमीहरूले जान्दछौ । उहाँ हाम्रो बेहदका बाबा हुनुहुन्छ, बच्चाहरूलाई स्वर्गको बादशाहीको वर्सा दिइरहनुभएको छ । तिमीहरू आउँछौ बाबाबाट वर्सा लिन । यहाँ कुनै शास्त्र आदि पढ्ने कुरा छैन । केवल बाबालाई याद गर्नु छ । बाबा अब म आएँ कि आएँ । तिमीहरूले घर छोडेको कति समय भयो ? सुखधामलाई छोडेको ६३ जन्म भयो । अब बाबा भन्नुहुन्छ— शान्तिधाम, सुखधाममा हिंड । यस दुःखधामलाई भूल । शान्तिधाम, सुखधामलाई याद गर, कुनै अप्ठ्यारो (डिफिकल्ट) कुरा छैन । शिवबाबालाई कुनै शास्त्र आदि पढ्ने आवश्यकता छैन । यी ब्रह्माले पढेका छन् । तिमीहरूलाई त अहिले शिवबाबाले पढाउनुहुन्छ । यी ब्रह्माले पढाउन सक्छन् । तर तिमी सदैव सम्भ शिवबाबाले सम्झाउनुहुन्छ । उहाँलाई याद गर्नाले विकर्म विनाश हुनेछ । बीचमा यी पनि छन् ।

अब बाबा भन्नुहुन्छ— समय थोरै छ, धेरै छैन । यस्तो विचार नगर कि जे भाग्यमा होला, त्यही मिल्नेछ । स्कूलमा पढाइको लागि पुरुषार्थ गर्छन् नि । यस्तो कहाँ भन्छन् र— जे भाग्यमा होला... यहाँ पढेनन् भने वहाँ जन्म-जन्मान्तर नोकरी चाकरी गरिरहन्छन् । राजाई मिल्न सक्दैन । अन्त्यमा केवल ताज राखिदिन्छन्, त्यो पनि त्रेतामा । मूल कुरा हो, पवित्र बनेर अरूलाई बनाउनु । सत्य नारायणको सत्य कथा सुनाउन धेरै सहज छ । दुई पिता हुनुहुन्छ, हदको पिताबाट हदको वर्सा मिल्छ, बेहदका पिताबाट बेहदको । बेहदका बाबालाई याद गर्‍यो भने यस्तो देवता बन्नेछौ । तर फेरि त्यसमा पनि पद पाउनु छ । पद पाउनका लागि नै कति मारामारी गर्छन् ।

२०७१ जेष्ठ २४ शनिबार ०७-०६-२०१४ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन अन्त्यमा बमहरूले पनि एक अर्कालाई मदत दिनेछन् । यति धेरै धर्म कहाँ थिए र ? फेरि रहने छैनन् । तिमी राज्य गर्नेवाला हो । त्यसैले आफूमाथि दया गर— कम्तीमा उच्च पद त पाऊँ । बच्चीहरूले न आना पनि दिन्छन्— हाम्रो एक ईटा लगाइदिनु । सुदामाको दृष्टान्त सुनेका छौ नि । चामल मुट्ठीको सट्टा महल मिल्यो । गरिबको पासमा छ नै न आना भने त्यही दिन्छन् नि । भन्छन्, बाबा हामी गरिब छौं । अहिले तिमी बच्चाहरू सच्चा कमाइ गर्दछौ । यहाँ सबैको छ भुटो कमाइ । दान-पुण्य आदि जो गर्छन्, त्यो पाप आत्माहरूलाई नै गर्छन् । त्यसैले पुण्यको बदला पाप हुन्छ । पैसा दिनेमा नै पाप हुन्छ । यस्तो-यस्तो गर्दै सबै पाप आत्मा बन्छन् । पुण्य आत्मा हुन्छन् नै सत्ययुगमा । त्यो हो पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ । त्यो त बाबाले नै बनाउनुहुन्छ । पाप आत्मा रावणले बनाउँछ, फोहोरी बन्छन् । अब बाबा भन्नुहुन्छ— फोहोरी कर्म नगर । नयाँ दुनियाँमा फोहोरी हुँदैनन् । नाम नै छ स्वर्ग, स्वर्ग भन्नेबित्तिकै मुखमा पानी आउँछ । देवता भएर गएका छन् त्यसैले यादगार छ । आत्मा अविनाशी छ । कति धेरै कलाकारहरू छन् । कहीं त बसेका होलान्, जहाँबाट पार्ट बजाउन आउँछन् । अहिले कलियुगमा कति धेरै मनुष्य छन् । देवी-देवताहरूको राज्य छैन । कसैलाई सम्झाउन त धेरै सहज छ । एक धर्मको अहिले फेरि स्थापना भइरहेको छ, बाँकी सबै खत्तम हुनेछन् । तिमीहरू जब स्वर्गमा थियौ तब अरू कुनै धर्म थिएन । चित्रमा रामलाई बाण दिएका छन् । वहाँ बाण आदिको त कुरा छैन । यो पनि बुझ्दछन् । जसले कल्प पहिले जति सेवा गरेका छन्, त्यति नै अहिले गर्छन् । जसले धेरै सेवा गर्छन्, बाबालाई पनि धेरै प्यारो लाग्छन् । लौकिक बाबाका बच्चाहरू पनि जो राम्ररी पढ्छन्, उनीहरूमा बाबाको प्यार धेरै रहन्छ । जो लडाइ भगडा गर्दै खाँदै रहन्छन् भने उनीहरूलाई कहाँ प्यार गर्छन् र ! सेवा गर्नेहरू नै धेरै प्रिय लाग्छन् ।

एउटा कहानी छ— दुई बिरालाहरू लडाईं गरे, मखन कृष्णले खाए । सारा विश्वको बादशाही रूपी मखन तिमीहरूलाई मिल्छ । त्यसैले अब लापरवाही गर्नु छैन । छी-छी बन्नु छैन । यसका पछि राजाई नगुमाऊ । बाबाको डाइरेक्सन मिल्छ, याद गरेनौ भने पापको बोझ चढ्दै जानेछ, फेरि धेरै सजाय खानुपर्ने हुन्छ । जोड-जोडले रुनेछन् । २१ जन्मको बादशाही मिल्छ । यसमा फेल भए भने धेरै रुनेछन् । बाबा भन्नुहुन्छ— न माइतीलाई, न घरलाई याद गर्नु छ । भविष्य नयाँ घरलाई नै याद गर्नुपर्छ ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ— कसैलाई देखेर मुग्ध (लट्ट) हुनु हुँदैन । फूल बन्नु छ । देवताहरू फूल थिए, कलियुगमा काँडा छन् । अहिले तिमी संगममा फूल बनिरहेका छौ । कसैलाई दुःख दिनुहुँदैन । यहाँ यस्तो बनेपछि नै सत्ययुगमा जानेछौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अन्त्यकालमा एक बाबा सिवाय अरू कोही याद नआओस्, त्यसका लागि यस दुनियाँमा कसैसँग पनि दिल लगाउनु छैन । छी-छी शरीरसँग प्यार गर्नु छैन । कलियुगी बन्धन तोडिदिनु छ ।
- २) विशाल बुद्धि बनेर निडर बन्नु छ । पुण्य आत्मा बन्नका लागि कुनै पनि पाप अब गर्नु छैन । पेटका लागि भुटो बोल्नु हुँदैन । चामल मुठी सफल गरेर सच्चा-सच्चा कमाइ जमा गर्नु छ, आफैँलाई दया गर्नु छ ।

वरदानः— शुभचिन्तक स्थितिद्वारा सबैको सहयोग प्राप्त गर्नेवाला सबैको स्नेही भव

शुभ चिन्तक आत्माहरूप्रति हरेकको दिलबाट स्नेह उत्पन्न हुन्छ र त्यही स्नेहले सहयोगी बनाइदिन्छ । जहाँ स्नेह हुन्छ, त्यहाँ समय, सम्पत्ति, सहयोग सदा अर्पण गर्नका लागि तयार हुन्छ । त्यसैले शुभ चिन्तकले स्नेही बनाउँछ र स्नेहले सबै प्रकारको सहयोगमा समर्पण गराउँछ । त्यसैले सदा शुभ चिन्तनद्वारा सम्पन्न रहने गर अनि शुभ चिन्तक बनेर सबैलाई स्नेही, सहयोगी बनाऊ ।

स्लोगनः— अहिले दाता बन्यौ भने जन्म-जन्म तिम्रो राज्यमा हर आत्मा भरिपूर्ण रहनेछ ।